

Διότις
Εφ. 15

ΟΙ ΣΤΗΛΕΣ ΤΟΥ «ΑΡΑΧΘΟΥ» ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Φτενά χωράφια κρατημένα με πεζούλια
κι άπιαστες γίδες που κρεμούνται στους γκρεμούς
έτσι είν' ή πατρίδα μας' μα ή πούλια
δὲ λάμπει πὺ καθάρια σ' άλλους οὐρανούς. Γ. Κ.

● ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ ●

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ:
Πατησίων 14 — Γραφ. 15

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 11

ΑΠΡΙΛΗΣ 1978

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 15

Ρεπορτάζ απ' τὴ γενικὴ συνέλευση καὶ τὴν ἐκλογὴ νέου προεδρείου

(ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΑΡΙΘ. 5)

Στὴν Ἀθήνα σήμερα στὶς 2 Ἀπρίλη 1978 μέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 3 τὸ μεσημέρι, στὴν αἴθουσα τῆς Π.Σ.Ε., Κλεισθένη 15, ἔγινε ἡ ἐτήσια ταχτική γενικὴ συνέλευση τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος μετὰ παρακάτω θέματα:

1. Ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ.
2. Προϋπολογισμὸς.
3. Ἐκθεση Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
4. Τροποποίηση τοῦ ἄρθρου ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἐπωνυμία καὶ τὰ μέλη τοῦ Σωματείου.
5. Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων γιὰ τὴν ΠΣΕ.

Στὴν ἀρχὴ ἐκλέχθηκε τὸ προεδρεῖο τῆς γενικῆς συνέλευσης ἀπὸ τοὺς: 1) Δημήτριο Καλιακάτσο καὶ 2) τὸν Θόδωρο Σφήκα σὰν πρακτικὸ γράφο.

Ἡ Διοικητικὴ Συνέλευση ἀρχισε μετὰ ἀνακοίνωση τῶν ὀνομάτων τῶν συμπατριωτῶν ποὺ πέθαναν καὶ κρατήθηκε γιὰ ἕνα λεπτὸ σιγὴ. Στὴ συνέχεια ὁ συμπατριώτης μας Γιάννης Παπανικολάου, ἀπάγγειλε ποίημα τοῦ πατριώτη μας Γιώργου Κοτζιούλα. Κατόπιν ὁ πρόεδρος τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ. ἔκανε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν πράξεων τοῦ ὅπου ἐπισημάνθηκαν οἱ δυσκολίες τῆς δουλειᾶς τοῦ Δ.Σ., ἡ λειψὴ ἐπικοινωνία μετὰ τοὺς συμπατριώτες καὶ τίς ἄλλες Ἀδελφότητες καὶ ἐπισημάνθηκε τὸ θέμα τῆς διάσπασης ἀπ' τὸν συμπατριώτη Σαφαρίκα καὶ τῆς δημιουργίας ἀντισύλλογου.

(Λόγω πληθώρας ὕλης ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πράξεων τοῦ Δ.Σ. θὰ δημοσιευτεῖ στὸ ἐπόμενο φύλλο).
Προτάθηκε ἀπὸ τὸ Δ. Σ. ἡ διαγραφή τῶν Κώστα Σαφαρίκα καὶ Ἀριστ. Οἰκονόμου, προσωρινοῦ προέδρου καὶ κάλεσε τοὺς συμπατριώτες ποὺ παρασυρόμενοι, ἐρέθηκαν σ' αὐτὸ τὸ σύλλογο, νὰ πλαισιώσουν τὴν Ἀδελφότητα. Σὰν ἐπιτυχία θεωρήθηκε ἡ ἐπανεκδοσὴ τῆς ἐφημερίδας, ὁ χορὸς στὸ ΕΛΥΖΕ, ἡ δραστηριότητα τῶν νέων τοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος καὶ ἡ τηλεοπτικὴ κάλυψη ἀπὸ τὴν ΥΠΕΝΕΔ.

Προκήρυξε διαγωνισμὸ γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου, μετὰ θέμα «οἱ σκοποὶ τῆς Ἀδελφότητος» 1.000 δρχ. καὶ θὰ βραβευτῇ ἀπὸ ἐιδικὴ ἐπιτροπὴ στὴν πρώτη ἐκδήλωση τοῦ νέου Δ.Σ.

Στὴ συνέχεια, ἡ γραμματεὺς ἀνάγνωσε καταγγελία καὶ διαγραφή τοῦ Κ. Σαφαρίκα καὶ Ἀριστ. Οἰκονόμου, ποὺ ἔγινε ὁμόφωνα ἀποδεκτή. Ἀποφασίστηκε ὁμόφωνα ἀκόμα, νὰ κοινοποιηθῇ ἡ καταγγελία στὴν Π.Σ.Ε. καὶ νὰ ζητηθῇ νὰ μὴ παραχωρεῖται αἴθουσα στὸν διασπαστικὸ Σύνδεσμο καὶ νὰ μὴ τοὺς γράψουν μέλη τῆς Π.Σ.Ε.

Στὴ συνέχεια ἐγκρίθηκε ὁμόφωνα ἡ ἐκθεση τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπαλλάχθηκε τὸ Δ.Σ. ἀπὸ τίς εὐθύνες τοῦ καὶ ἐγκρίθηκαν οἱ πράξεις τοῦ.

Κατόπιν ἔγιναν προτάσεις γιὰ τὴν καλλίτερη λειτουργία τοῦ Δ.Σ. Ὁ Θόδωρος Σφήκας πρότεινε τὴ δημιουργία ἐπιτροπῶν: α) Συντακτικῆς, β) Πολιτιστικῆς, γ) Ἀλληλεγγύης κλπ. δίπλα στὸ Δ.Σ. μετὰ ὑπεύθυνο ἕνα μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ ἔγιναν ἀποδεκτές. Ὑστερὰ ἐκλέχθηκε Ἐφορ. Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν.

(Ἀκριβὲς Ἀντίγραφο Πρακτικοῦ τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς).

Ἡ Ἐφ. Ἐπιτροπὴ μετὰ πρόεδρο τὴν Λαμπρινὴ Ἀράπη καὶ μέλη τοὺς Λεωνίδα καὶ Γιώργο Παππά, ἀνάλαβε τὰ καθήκοντά της καὶ ἀρχισε ἡ ψηφοφορία.
Ψήφισαν 131.
Ἐγκυρα 130.
Ἀκυρα 1.
Λευκά 1.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΠΗΡΑΝ:

1. Ἀντωνίου Χρήστος	114
2. Ρακόπουλος Ἀγαμ.	86
3. Ἀναστασόπουλος Βασ.	84
4. Καλιακάτσος Λευτέρης	80
5. Μάνος Ἀντώνης	77
6. Καμπρὴς Κώστας	64
7. Ζαφειροπούλου Τούλα	57

Ἀναπληρωματικοὶ κατὰ σειρά προτεραιότητος ὄντην:

1. Μπαρτζώκας Ἀριστοτ.	52
2. Καλιακάτσος Ναπολέων	42
3. Χουλιάρης Σωκράτης	39
4. Παπαθωγγέλη Μαριάννα	28
5. Μπόμπολης Κώστας	22
- Γιὰ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ πῆραν οἱ:
1. Θεόδωρος Γιάννης	100
2. Ἀράπης Νίκος	84
3. Καλιακάτσος Ἀνδρέας	74
- καὶ ἀναπληρωματικὸς Τσιβόλας Κώστας 23.

Γιὰ τὴν Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία ἐκλέχθηκαν οἱ:

1. Ἐλένη Σφήκα.
2. Ἀράπης Τέλης.

(Ἐξουσιοδοτήθηκαν ἀπ' τὴν Γεν. Συνέλευση γιὰ τὴν ἐκ. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 2)

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ

ΚΛΗΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1

Τόπαν καὶ τόκαμαν. Μαζεύτηκαν τόσοι, πόσοι ὅσους ὁ Νόμος ζητάει καὶ ὅσους φωτιά στὴν ἐνότητα τῶν συγχωριανῶν, χάρισαν τοὺς συντοπίτες στὰ δυὶ, ἔτσι γιὰ νὰχουν προεδρὶλίκι, γραμματιλίλι, σφραγίδα. Πρόφαση πίσω ἀπ' τοὺς ἰδιαίτερους κρυφοὺς ἀπωθημένους σκοποὺς ἡ πολιτικοποίηση Ἀδελφότητας ποὺ ζῇ τόσα καὶ τόσα χρόνια, ἀρνῆθηκαν νὰ παρουν τὴ σκυτάλη μετὰ δόραση, ἀρνῆθηκαν νὰ κατέβουν στὸ

στίβο τῆς ΑΜΙΑΛΑΣ, λοξοδρόμησαν, κύτταξαν λοξὰ κάθε φίλο, κάθε πατριώτη, ποὺ νοιάζονταν γιὰ τὴν πατρίδα, τροφοδότησαν τὸ σκυλῆκι τοῦ μίσους, ξέθαψαν παλιὰ συνθήματα περὶ πατρίδος, θρησκείας, οἰκογένειας καὶ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη!

Σὰς θυμίζουν τίποτα αὐτὰ τὰ ἰδεώδη, σὰς θυμίζουν μήπως γιὰτὶ χαιρέται ὁ κόσμος καὶ χαμογελά πατέρα; Σὰς θυμίζουν τὴν Ἑλλάδα τῶν Ἑλ-

Συμπατριώτη

Στὰ γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδας, Πατησίων 14 2ος ΟΡΟΦΟΣ γραφεῖο 15 (ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ) κάθε Δευτέρα καὶ Σάββατο ὥρα 8—10 μ.μ. καὶ κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη ὥρα 6.30—8.00 μ.μ. θὰ ὑπάρχει ἕνα μέλος τοῦ Δ.Σ. ἡ ἐκπρόσωπος αὐτοῦ.

Δώσε ὅποιαδήποτε πληροφορία ποὺ ἐνδιαφέρει τοὺς πατριώτες. Σημείωσε τὸ τηλέφωνο στὴ μνήμη σου: 36.33.184.

Θὰ βρεῖς ἀμέριστη συμπαράσταση ἀν χρειαστεῖς.

ΤΟ Δ. Σ.

ΜΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΑΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΡΟΔΑΥΓΗΣ

Ροδαυγή, 14.3.1978

Πρὸς

Τὴν Ἀδελφότητα Κεντρικοῦ Ἀρτῆς «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κλεισθένους 15, Ἀθήνα.
ΘΕΜΑ: «Μαθητὲς ποὺ βραβεύτηκαν».

Σὰς γνωρίζουμε ὅτι τὸ ποσὸ τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν ποὺ μᾶς στείλατε μετὰ ἐπιταγῇ σας, δόθηκε στοὺς δικαίους ἰσόποσα σύμφωνα μετὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σας.

Οἱ δικαιοῦχοι εἶναι:

1. Λεπίδα Βασιλική, Β' τάξεως Γυμν. (σήμερα).
2. Κόκκινος Γεώργιος, Γ' τάξεως Γυμν. (σήμερα).
3. Πλαστήρας Παναγιώτης, Α' τάξ. Λυκείου (σήμερα).

Οἱ δικαιοῦχοι σὰς εὐχαριστοῦν θερμὰ καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν σὰς συγχαίρει γιὰ τὴν ἐνέργειά σας.

Με ἐκτίμηση

Ὁ Δ)ντῆς

ΠΑΝΑΓ. ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

λίγων Χριστιανῶν;

Μαῦρε τότε, πόσα ὑπόφερες ἀπὸ τέτοια κι ἀπὸ ἄλλα, τέτοια ποὺ ἀναμασᾷ σὰν καραμέλα οἱ ὅπου ἀποτυχημένοι, οἱ ὅπου κνηγνημένοι, ἀπὸ τὸ σήμερα, τὸ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ χτές, τὸ τόσο καλλίτερο ἀπὸ τὸ χτές...

Ρωτᾷμε τοὺς συμπατριώτες, τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρτῆς, ἕναν ἕναν χωριστὰ, καὶ ὅλους μαζί, ρωτᾷμε αὐτοὺς ποὺ ἀπευθύνθηκαν ἡ ἐγκύκλιος Νο 1, γιὰτὶ τὸ Προσωρινὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ ὑπογράφει, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν υπεράσπιση τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βιετναμῆτικοῦ λαοῦ, τὴν υπεράσπιση τοῦ διχτάτορα Πινοςέτ, δολοφόνου τοῦ Προέδρου ΑΛΙΕΝΤΕ καὶ τοῦ Χιλιανοῦ λαοῦ, γιὰ τοὺς Ἀμερικάνους ποὺ εἶναι γνωστοὶ γιὰ τὸ ρόλο τοὺς στὴν Κύπρον; Τί νοιάζονται; Ἀπὸ πῆτα ποὺ δὲν τρῶνε τί τοὺς νοιάζει κι' ἂν καὶ; Ἡ μήπως τρῶνε; Ἡ προσπαθοῦνε νὰ φάνε; Ἡ ἐλπίζουν νὰ φάνε;

Ἄν εἶχαν τὸ θάρρος ἄς τῶλεγον, ἂν εἶχαν τὸ θάρρος ἄς ξεχώριζαν φανερά κι' ἔλεγον πῶς εἶναι ὑποστηρικτὲς τοῦ κατεστημένου, ὑποστηρικτὲς τῆς πιασδρόμησης, ὑποστηρικτὲς τῶν καταπιεσμένων τῶν ὅπου ἐργαζομένων, ὑποστηρικτὲς τῶν ὅπου ἡμεριαλιστῶν, μέσα σ' αὐτὴ τὴν οἰκογένεια ἀνῆκουν κι' οἱ Τούρκοι, γιὰτὶ δὲ τὸ μολογῶν πῶς διαφωνοῦν μετὰ τὴν ἀμυνα τῶν Κυπρίων; Καὶ πῶς ὑποστηρίζουν τὸν Τούρκο; Ἐ, (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 2)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1 σελ.)
 ως το πούν λοιπόν, το πράμα φαίνεται και είναι τόσο γνωστό όσο και το ζώο που κάνει νιάου - νιάου στα κεραμίδια...

Τι θα πούν αύριο για το Αιγαίο αν οι Τούρκοι το καταπατήσουν; Θα πούν πως έμεις είμαστε των έλληνοχριστιανικών ιδεωδών και δεν νοιάζομαστε για το Αιγαίο, γιατί το Αιγαίο είναι πολιτική! Μα τότε φίλοι συντοπίτες του Συνδέσμου της Αγίας Παρασκευής, γιατί οι πατεράδες και σεις έσως οι ίδιοι, πολεμήσατε στην Αλβανία ή αλλού; Αυτό δεν ήταν πολιτική, δεν ήταν περίπωση που έδωσαν έξω από τον Αφάλο του Κεντρικού Άρτας;

«Ας μη παίζουμε λοιπόν κι' ως μη κοροϊδεύουμε τον κόσμο, πολιτική είναι το κάθε τι που νοιάζει τον άνθρωπο και το μέλλον του. Δε γνωιαστήκατε γι' αυτό, δεν γνωιαστήκατε για την πολιτική, γιατί έσεις κάνετε πολιτικάντικη πολιτική, έρχόμενοι σ' αντίθεση με την Αδελφότητα για θέματα που απασχολούν έσας προσωπικά και κατηγορείτε την Αδελφότητα πως υποστηρίζοντας τη νομιμότητα π.χ. τον Αλιέντε, και κατατηριάζοντας την παρανομία π.χ. του Πιονσέτ κάνει πολιτική. Όχι κύριοι, δεν κάνει πολιτική, όπως έσεις την νοιώθετε, απλώς υποστηρίζει το δίκιο, το δίκιο που δεν έχει πολιτικό χρώμα ούτε έθνότητα, υποστηρίζει και ζητά το δίκιο, είτε βρίσκεται στο Κεντρικό είτε στα πέρατα της οικουμένης, είτε είναι μαύρο, κίτρινο, άσπρο, έρυθρόδερμο.

Το δίκιο είναι ένα, είναι μια χλός ανάτασης και μεγαλώθηκε. Το δίκιο είναι ΑΧΡΩΜΟ, άθρησκο, μπορεί να τχουν και χριστιανοί και βουδδιστές. Δεν μπορούν να τχουν μόνο εκείνοι που το καταπατούν, εκείνοι που για προσωπικό όφελος, στραγγαλίζουν το δίκιο των ανήμπορων και των αδυνάτων. Οι δυνατοί αυτού του κόσμου, ανεξάρτητα από έθνότητα και θρησκεία δεν μπορούν να τχουν οι σφετεριστές των τυχών του ανθρώπου, δεν μπορούν να τχουν αυτοί που ζαλώνουν λαούς και τύχες. Αυτοί έχουν τ' άδικο και τ' άδικο χτυπιέται χωρίς νάσαι πολιτική, από όποιον μπορεί, όπως και όποιον μπορεί. Το δίκιο στάθηκε και στέκεται ή κολοφωτιά στα σκοτάδια της κάθε έδους σκλαβιάς που το φώτισε, το τράνωσε και τόδωσε.

Και τώρα συντοπίτες, διαλέξετε μια και σας καλεί ή έγκυκλιος Νο 1, με το δίκιο πάτε ή με το άδικο; Και νού και γνώση έχετε, κρίντε μόνοι σας. Πολλές οι λέξεις π' αρχίζουν από Δ. όπως: Διαίρεση, Διχόνοια, Διγνώμια, Διάσταση, Δυσφήμιση. Έμεις μόνο το δίκιο ξέρουμε, αυτό υποστηρίζουμε, σ' αυτό πιστεύουμε.

Όσοι νοιάζονται γι' αυτό, δε διαχωρίζουν τη θέση τους, δε έσθουν με το ΔΙΚΗΟ. Το ΔΔΙΚΟ δε δαράινε άλλους. Η σκυτάλη είναι έλευθερη.

Έμπρός, λοιπόν, συντοπίτες, δείξτε πως μπορείτε και ξέρετε να φανερώσετε και να παλέψετε για το ΔΙΚΗΟ.

N—

Ρεπορτάζ απ' τη γενική συνέλευση

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σ.).
 προσώπιση στην Π.Σ.Ε.):

3. Χρύσα Σφήκα 94
 4. Ρακόπουλος Νώντας 92

Στις 11.4.78 με πρωτοβουλία του πλειοψηφούντος συμβούλου Χρήστου Αντωνίου, συγκεντρώθηκαν όλα τα μέλη του Δ.Σ. που εκλέχθηκαν από τη Γεν. Συνέλευση για την εκλογή του νέου προεδρείου.

Στην αρχή έγιναν διάφορες προτάσεις και στη συνέχεια με μυστική ψηφοφορία (σύμφωνα με το Καταστατικό) εκλέχτηκαν:

Πρόεδρος ο Άγαμ. Ρακόπουλος με 3 ψήφους (2 ψήφους πήρε ο Χρ. Αντωνίου, 1 ψήφο ο Β. Αναστασόπουλος και 1 λευκό).

Αντιπρόεδρος ο Βασ. Αναστασόπουλος με 7 ψήφους.

Γεν. Γραμματέας ο Χρήστος Αντωνίου με 7 ψήφους.

Ταμίας ο Αντώνης Μάνος

με 5 ψήφους (2 ψήφους πήρε ο Κ. Καμπής).

Ειδ. Γραμματέας ο Κώστας Καμπής με 7 ψήφους.

Και οι υπόλοιποι ως μέλη Λευτέρης Καλιακάτσος και Τούλα Ζαφειροπούλου.

Για την έφημερίδα όριστηκαν:

Διευθυντής και υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο ο Χρήστος Αντωνίου.

Μέλη Συντακτικής Επιτροπής:

1. Νώντας Ρακόπουλος
 2. Τούλα Ζαφειροπούλου
 3. Άριστοτ. Μπαρτζώκας

Επίσης όριστηκαν:

Υπεύθυνος καλλιτεχνικού και πολιτιστικού τμήματος ο Λευτέρης Καλιακάτσος.

Υπεύθυνος επαφής με το χωριό ο Αντώνης Μάνος.

Υπεύθυνος έκδηλώσεων της Αδελφότητας ο Κώστας Καμπής.

Ιστορικά τραγούδια....

Στις 11 Ιανουαρίου του 1801, ή κυρά Φροσύνη έρριψε στη λίμνη των Ιωαννίνων — λίμνη των στεναγμών για την νεώτερη έλληνική φιλοσοφία — μαζί με δέκα έφτά ακόμη γυναίκες. Ήταν το αυτό απόφαση του Άλη πασά, ο οποίος κατέδικασε την Φροσύνη και τις δέκα έφτά γυναίκες σε θάνατο διά πνιγμού, όταν έμαθε ότι ή Φροσύνη υπέκυψε στον έρωτα του γιου του Μουχτάρ.

Γνωστός είναι ο έρωτας του Άλη πασά προς την Φροσύνη, σύζυγο του έμπορου Δημήτρη Βασιλείου, ή οποία έφημιζετο για την όμορφιά και τη μόρφωση.

Υπέκυψε στον έρωτα του όμορφου Μουχτάρ, όταν ο άνδρας της κατά διαταγή του Σουλτάνου, είχε σταλεί από τον πατέρα του στην Άνδρια νούπολη, έναντίον του άποστάτου Τζωρτζή. Ο Άλη ώρκίστηκε ότι θα έκτελεση με τα ίδια του τα χέρια την Φροσύνη — την όποιαν υπεραγαπούσε — και πράγματι τη νύχτα της 11ης Ιανουαρίου 1801, πήρε με ανθρώπους του την Φροσύνη μαζί με δέκα έφτά ακόμη γυναίκες, που πίστευε ότι ήταν επιληψίμου διαγωγής, και τις έρριψε στη λίμνη των Ιωαννίνων.

Τα δύο μικρά παιδιά της Φροσύνης έμειναν στους δρόμους και κανένας δεν τολμούσε να τα προστατεύσει από τον φόβο του Άλη. Αργότερα, ο Άλη επέστρεψε στον Έπισκοπο Γαβριήλ να τα παραλάβει και το αυτό αφού έλαβε πρώτα πλούσια δώρα από τον Έπισκοπο.

Τα πτώματα των γυναικών δόθηκαν από τα κύματα, στην ακτή, όπου και ετάφησαν. Το πτώμα της Φροσύνης κηδεύτηκε στο μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων και όνόμασε τις

γυναίκες αυτές «Καλλιμάτurras». Από την πράξη αυτή της εκκλησίας ο λαός θεώρησε τις γυναίκες — και πρό πάντων την Φροσύνη — ως τίμια θύματα του τυράννου και όχι ως ανήθικα στοιχεία. Έξεδήλωσε, λοιπόν την συμπάθειά του και τραγούδησε την «Κυρά Φροσύνη».

Τ' ακούσατε τί γίνηκε στα Γιάννενα, στη λίμνη, που πνίξαν τις δέκα έφτά με την κυρά Φροσύνη;

«Αχ, Φροσύνη παινεμένη!

Τί κακό παθες καυμένη.

«Άλλη καμιά δεν τόβαλε το λιαχουρί φουστάνι, πρώτ' ή Φροσύνη τόβαλε και δόθηκε στο σεργιάνι.

«Αχ Φροσύνη παινεμένη,

και στον κόσμο ξακουσμένη!

Δε στόλεγα, Φροσύνη μου, κρύψε το δαχτυλίδι, γιατί αν το μάθω, ο Άλήπασας θέ να σε φάη το φίδι.

«Αχ, Φροσύνη μου καυμένη,

Τί πολύ κακό θά γέννη!

«Αν είστε Τούρκοι άφίστε με, χίλια φλωριά σας δίνω, «σέρτε με στον Μουχτάρπασα, δυά λόγια να του κρίνω».

«Αχ, Φροσύνη μου καυμένη,

Τί κακό πολύ θά γέννη!

«Πασά μου, που είσαι, πρόβαλε, τρέξε να με γλυτώσης, μέρωσε τον Άλη πασά, και δώσε ότι να δώσης».

«Αχ, Φροσύνη πέρδικά μου,

μούκαφες τὰ σωθικά μου!

«Είς το Βεζύρη τὰ φλωριά, τὰ δάκρυα δεν περνάνε, και σένα μ' άλλες δεκαεφτά, τὰ φάρια θά σε φάνε».

«Αχ, Φροσύνη πέρδικά μου,

τί κακό παθες κυρά μου.

Νάταν οι πέτρες ζάχαρι, να ρίχνανε στη λίμνη, για να γλυκάνη το νερό για την κυρά Φροσύνη.

«Αχ, Φροσύνη παινεμένη,

μέσ' τη λίμνη ξαπλωμένη!

Φύσα βοριά, φύσα Θρακιά, για να άγριέψη ή λίμνη, να δαγάλη τις άρχόντισσες και την Κυρά Φροσύνη.

«Αχ, Φροσύνη παινεμένη,

μέσ' στη λίμνη παγωμένη!

Φροσύν' σε κλαίει το σπίτι σου, σε κλαίνε τὰ παιδιά σου, σε κλαίν' όλα τὰ Γιάννενα, κλαίνε την όμορφιά σου.

«Αχ, Φροσύνη πέρδικά μου,

μούκαφες τὰ σωθικά μου!...

Κατά το 1881, όταν έγινε από Διεθνή Επιτροπή ή όροθεσία των χωρών της Βαλκανικής — προς έκτέλεση της Συνθήκης του Βερολίνου — απέκλεισθη από τὰ Έλληνικά σύνορα το μεγαλύτερο τμήμα της Ηπείρου, αν και είχε έπιδικασθί από τις Δυνάμεις στην Ελλάδα. Οι προσδοκίες των Ηπειρωτών, που έμειναν πέρα από την δεξιά όχθη του Αράχθου, θρηνοούνται στο ακόλουθο ιστορικό τραγούδι:

Σ' όλον τον κόσμο ξαστεριά, σ' όλον τον κόσμο ήλιος, και στα καυμένα Γιάννενα, μαύρο, παχύ σκοτάδι. Τί φέτο, έκάμαν τη βουλή όχτώ βασίλεια ανθρώποι κι' έβάλανε τὰ σύνορα στής Άρτας το ποτάμι, κι' άφίκανε τὰ Γιάννενα και πήρανε τη Πούντα, κι' άφίκανε το Μέτσοβο με τὰ χωριά του γύρα.

* Τὰ όχτώ βασίλεια είναι οι έξι μεγάλες δυνάμεις και ή Ελλάδα με την Τουρκία.

TAKΗΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

Φιλοσοφώντας στη ζωή

Η ζωή είναι ένα ταξίδι τόσο σύντομο και μοναδικό για κάθε άνθρωπο, το τραίνο φεύγει και δεν σταματά. Την πρώτη θέση κατέχουν ή ιδέα και ή ύλη δύο άσπονδοι έχθροί, κι' όμως συνταξιδεύουν.

Υπάρχουν και διδάσκαλοι ταξιδιωτάι, διδάσκαλοι της ιδέας και της ύλης και οι μαθηταί, τὰ μόρια, όλοι σ' αυτό το παράξενο ταξίδι. Οι ταξιδιωτάι έχουν περίεργα όνόματα, άλλοι όνομάζονται Έλληνες, άλλοι Αιγύπτιοι, άλλοι άρκετά νέοι, όνομάζονται Γάλλοι, Ρώσοι, Άγγλοι και τόσα άλλα παράξενα όνόματα στο ιδιόρυθμο αυτό ταξίδι που λαμβάνει χώρα στον μικρό αυτό πλανήτη που τον όνόμασαν Γη.

Πίσω απ' όλα αυτά τρέχει ή πένα και γράφει, γράφει την αλήθεια, για κάθε τι, αφήνει κι αυτή πίσω αυτό που λέγουν ιστορία, τέχνη πολιτισμό, για να βλέπουν οι έπόμενοι ταξιδιωτάι κι' έτσι, οι αιώνες ά-

τιγράφουν αλλήλους. Σε κάποια φύλλα έγραφε ή πένα μερικά που είπε κάποιος απ' αυτούς που όνομάζονται Άγγλοι στο ταξίδι του, είπε λοιπόν:

«Αν μπορούς να κρατάς καλά την ψυχραιμία σου όταν τριγύρω σου όλοι τχουν χαμένα και κατηγορούν έσένα γι' αυτό.

«Αν μπορούς να έμπιστευέσαι στον έαυτόν σου όταν όλοι άμφιβάλλουν για σένα και τους συγχωρείς γι' αυτή την δυσπιστία.

«Αν μπορούς να περιμένεις χωρίς να σε κουράζει ή άναμονή κι' όταν όλοι γύρω σου ψεύδονται να μην άναμυνέσαι και σὺ στο φέμμι.

«Αν μπορούς να μην άνταποδίδεις το μίσος σ' αυτούς που σε μισούν και να μην παριστάνεις τον πολύ καλόν ούτε τον πολύ σοφό, στα λόγια.

«Αν μπορούς να όνειρεύεσαι αλλά να μην γίνεσαι δούλος

των όνείρων σου.

«Αν μπορούς να σκέπτεσαι χωρίς να κάνεις σκέψεις τους σκοπούς σου. «Αν μπορούς άναμυνώντας τον θρίαμβό και την συμφορά να συμπεριφέρεσαι και στους δύο αυτούς άγύρτες άκριδώς με τον ίδιο τρόπο.

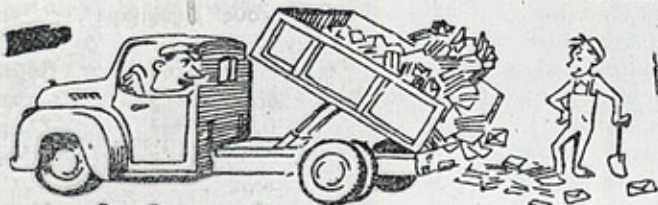
«Αν μπορούς ν' άκούς την αλήθεια που είπες, παραλλαγμένη από τους κακούς για να ναι για τους άμωλους παγίδα ή να βλέπης σε συγκρίμματα τὰ πράγματα για τὰ όποια έχεις άώσει τη ζωή σου, κι' όμως ν' αρχίζεις πάλι απ' την αρχή με έφθαρμένα εργαλεία.

«Αν μπορούς όσα άπέκτησες σ' ένα σωρό να τὰ μαζέψης και δίχως φόβο μονομιίας όλα να τὰ παίξης να τὰ χάσης και από την αρχή πάλι ν' αρχίσης και να μην βγάλης μιλιά για το μεγάλο χασιμό σου.

«Αν μπορούς ν' άναγκάσης τὰ νεύρα, τους μύς, και την (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 6)

Το διδλιοπωλείο ΜΠΟΜΠΟΛΗ, Κωλέτη 2 και Ζωοδ. Πηγής, προσφέρει στους πατριώτες έγκυκλοπαιδικά και λογοτεχνικά διβλία 20% φθηνότερα.

Επίσης όσοι ενδιαφέρονται για την κατασκευή χαλκογραφιών μπορούν να έπισκεφθούν την Έκθεση και να πάρουν μαθήματα ΔΩΡΕΑΝ.

αλληλογραφία

«Αρτα 31 Μαρτίου 1978
Κύριε Δ/ντά,

Στο 10ο φύλλο της εφημερίδας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ», στο ποίημα του δημοσιεύματος «ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΟΔΟΥ», που είχε τίτλο: «ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ» και που δημοσιεύτηκε στην 1η στήλη της 4ης σελίδας, μετατοπίστηκαν από την κανονική τους σειρά δύο στίχοι που έπρεπε να γραφούν 3ος και 4ος και πέρασαν ανάμεσα σ'αν 39ος και 40ος και διέκοψαν εκεί τη σειρά των στίχων, αλλά έλλειψαν και από τη σειρά τους και έτσι το ποίημα κατήντησε νη μη έχει νόημα. Όταν βγουν από τη μέση οι δυο αυτοί στίχοι και μούν στην κανονική τους σειρά, το ποίημα θα έχει ως έξης:

«Τους κυρίευσε ο τρόμος
τους άπ'άνω που ο δρόμος
έχει πλέον σταματήσει
κι' από κάτω θα άρχισι,
κι όπως μ'ας πληροφορούν
..... κ.λ.π.»

Ακόμα στο ίδιο ποίημα τα α, β, γ, είχαν γραφεί στο κείμενο για να βοηθήσουν τον τυπογράφο να βρεί τη σειρά των στίχων και όχι να το χωρίσει σε ένότητες, όπως δημοσιεύτηκε. Δεν χρειάζονταν να γραφούν γιατί δεν υπήρχαν ένότητες ή κεφάλαια που έπρεπε να διακρίνονται με τα α, β, γ. Επίσης το «Α ρ τ ε ι» ούτε με τη δημοτική ούτε με την καθαρεύουσα συμβιβάζεται.

Παρακαλώ δημοσιεύστε τα παραπάνω σαν μία διόρθωση.

Ευχαριστώ

Ν. Δ. ΚΙΤΣΟΣ

Αγ. Θεοδώρων 13 — ΑΡΤΑ

Ζητάμε συγνώμη για τα τυπογραφικά μας λάθη και ευχαριστούμε τον αιδεσιμώτατο Παπακίτσο, που έκανε τη σχετική διόρθωση.

Η Σ. Ε.

Αθήνα, 9 Απρίλη 1978
Ανοιχτό γράμμα προς το Δ.Σ. της 'Αδελφότητας Κεντρικού «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Ίσως αυτές μου οι παρατηρήσεις θα έπρεπε να ακουστούν στην συνέλευση στις 2 του Απρίλη. Υπήρχε ο φόβος

να θεωρηθώ διασπαστής της 'Αδελφότητας και ακόμη γιατί περιμένα το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας να με διαψεύσει.

Επίσης ο χρόνος ήταν λίγος γιατί θράδευα, αφού οι αιθουσες ήταν πιασμένες, κάτι που το Δ.Σ. δεν μπόρεσε να το ρυθμίσει καλύτερα. Όπως βλέπουμε, το παρόν Δ.Σ. είναι σχεδόν το ίδιο με το προηγούμενο, γι' αυτό δεν το άπαλλάσει από τις ευθύνες του.

Παραδέχομαι ότι ο τ. πρόεδρος, ωμολόγησε την άποψή του στα πιο σημαντικά προβλήματα, που απασχολούν την 'Αδελφότητα. Δεν θα τα επαναλάβω, θα σταθώ μόνο στο πιο καυτό, στο θέμα της διάσπασης.

Στο λόγο του ο κ. πρόεδρος, όπως και άλλοι ομιλητές, αναφέρθηκαν για πολύ, για τις πράξεις ενός χωριανού μας. Σε όλους μας είναι γνωστές και επανειλημμένως τις έχουμε καταδικάσει. Εκείνο που πρέπει να μ'ας απασχολεί είναι αυτοί που τον ακολουθούν, και που — δυστυχώς — είναι πολλοί. Όπως επίσης πολλοί είναι εκείνοι που δεν συμμετέχουν σε καμιά έκδήλωση της 'Αδελφότητας.

Μ'ας είπατε για τον κύριο αυτόν, ότι η πίκρα του, που δεν βγήκε πρόεδρος τον οδηγούσαν στις γνωστές του πράξεις. Τον δέχομαι. Εκείνο όμως που δεν δέχομαι, είναι το ότι οι υπόλοιποι έχουν την ίδια πίκρα. Ούτε δέχομαι, πως ένα άτομο μπορεί να κατευθύνει τόσους άλλους!

Εσείς, εγώ, ο καθένας μας, πόσους άλλους μπορεί να κατευθύνει;

Αλλού πρέπει να βρίσκεται η ρίζα του κακού. Ακούσαμε στην συνέλευση και κατ' ιδίαν, να διαψεύδετε τον Ισχυρισμό άλλων, ότι στην 'Αδελφότητα κομματίζουν. Δεν θα Ισχυρισθώ και εγώ το ίδιο άβασάνισα.

Όταν όμως η συνέλευση ασχολείται με το αν οι συμμορίτες ήταν αντάρτες ή το αντίθετο, προσπαθώντας να μεταφέρει την διαμάχη κομμάτων και κυβέρνησης στο χώρο της 'Αδελφότητας, μ'ας θάζει σε σκέψεις. Ίσως μ'ας πείτε και πάλι, σταγονίδια είναι αυτά. «ΙΣΩΣ». Ακόμη και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας μ'ας

θάζει στις ίδιες σκέψεις. Με το χέρι στην καρδιά δεν είναι πίκρα αποτυχίας, υποθέσεις κάνομε.

Ακόμα αξίζει τον κόπο να αναφερθώ και σε μία άτυχη ενέργεια του Δ.Σ. κατά την ημέρα της συνέλευσης. Ενώ όλοι ξέραμε για τον θάνατο της Παναγιώτας Καλιακάτσου, αδελφής του αξιαγάπητου και καθ' όλα πρόθυμου, Επίτιμου προέδρου κ. Δημ. Καλιακάτσου, ο οποίος άγνοούσε το γεγονός, τον υποχρέωσε να προεδρεύσει της συνελεύσεως, προκαλώντας τον οίκτο όλων μας. Είναι και αυτό ένα από τα παιχνίδια της μοίρας.

Τελειώνοντας, καλώ το Δ.Σ. και όσους λένε ότι αγαπούν την 'Αδελφότητα, να εντείνουν τη δράση τους, στους σκοπούς της 'Αδελφότητας. Και αν δεν το μπορούν, ως εφαρμόσουν τουλάχιστον τους όρους του Καταστατικού.

Δεν άρκοιεν ύμνολογίες και διαψεύσεις, χρειάζονται πράξεις.

Ο πάντα φίλος σας
ΔΗΜ. Κ. Γ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

Οικοδόμος

Κορινθίας 5 — Αμπελόκηποι
Παρακαλώ την σύνταξη: Να δοθῇ το γράμμα όπως είναι, αν όχι, υπάρχει άλλος τρόπος. Δεν θ'αναίμως τιμητικό και ωφέλιμο για την 'Αδελφότητα.
Ευχαριστώ

— ● —

Κύριε Καλιακάτσο,

Γράφετε πως έμεις σ'ας είπαμε πως... ή πίκρα του που δὲ βγήκε πρόεδρος ο κ.... τον ώδηγησαν στις γνωστές του πράξεις και το δέχεστε. Αλλά δεν δέχεστε ότι και οι υπόλοιποι έχουν την ίδια πίκρα.

Αν θυμάμαι καλά κάτι τέτοιο δὲν εἰπώθηκε στη συνέλευση αλλά πως μόνο δύο πρόσωπα (που ζητήθηκε η διαγραφή τους) θεωρήθηκαν υπεύθυνα και οι άλλοι παρασυρόμενοι. Δεν δέχτηκε κανένας πως όλοι έχουν την ίδια πίκρα...

Για μένα, τα μέλη του Συνδέσμου είναι παρασυρόμενοι... πιεζόμενοι... φοβούμενοι...

Επειτα, γράφετε πως:

...Αλλού πρέπει να βρίσκεται η ρίζα του κακού...

Ρωτάμε:

Μήπως μπορείτε να μ'ας προσδιορίσετε που βρίσκεται; Με το να μ'ας λέτε ότι βρίσκεται αλλού, χωρίς όμως να μ'ας εξηγείτε που, δὲν μ'ας βοηθάτε καθόλου...

Γράφετε επίσης:

...Όταν όμως η συνέλευση ασχολείται με το αν οι συμμορίτες ήταν αντάρτες ή το αντίθετο... μ'ας θάζει σε σκέψεις...

Ειλικρινά, λυπάμαι που το θέμα το πήρατε τόσο άναποδα, ενώ το ακούσατε «κατ' ιδίαν».

Ακριβώς το αντίθετο έγινε συμπαινή συμπατριώτη μας. Τονίστηκε η περίπτωση αυτή για να λειτουργήσει πιο σωστά η Συντακτική Επιτροπή για να αποφεύγονται και να μη γράφονται τέτοια κείμενα ή λέξεις, που πιθανόν να έχουν δυσάρεστες επιπτώσεις.

Σωστή ήταν η παρατήρηση του συμπατριώτη μας στη Γενική Συνέλευση αλλά και σωστή η ενέργεια της Συνταχ.

Επιτροπής που δημοσίευσε το κείμενο όπως είχε.

Όσο αφορά το θέμα του 'Επίτιμου προέδρου της 'Αδελφότητας που γράφετε πως το Δ.Σ. τον υποχρέωσε να προεδρεύσει...

Σας άπαντώ εγώ και θα πάρετε όπωςδηποτε άπάντηση και από τον ίδιο:

Αν θυμάμαι καλά, έγιναν προτάσεις και μεταξύ άλλων, προτάθηκε και ο κ. Δ. Καλιακάτσος. Τον κ. Δ. Καλιακάτσο τον πρότεινε λοιπόν το Δ.Σ. και όχι τον υποχρέωσε.

Αλλο προτείνω και άλλο υποχρεώνω.

Για να μάθουν δὲ όλοι την αλήθεια, σ'ας πληροφορούμε, πως κατόπιν παράκλησης της κόρης του προς το Δ.Σ. δὲν έγινε γνωστός στον κ. Δ. Καλιακάτσο, ο θάνατος της αδελφής του, πρό της Γενικής Συνέλευσης.

Τελειώνοντας, με ξενίζει το γεγονός, πως ο κατὰ τα άλλα συμπαινή συμπατριώτης μας, τελειώνει με κάποια... δόση απειλής...

Απορώ για τη στάση του καθ' όσο είναι σε όλους γνωστό πως όλα τα κείμενα δημοσιεύονται και με τη παραμικρή λεπτομέρεια. Ειλικρινά, λυπάμαι γι' αυτή του την τελευταία έκφραση, αλλά και τον ευχαριστώ που είχε το θάρρος να μ'ας γράψει.

Από μέρους της Συντακτικής Επιτροπής και του Δ.Σ.

ΧΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Και γώ με τη σειρά μου θα γράψω λίγα απ' ότι καταλαβαίνω. Άλλους να ευχαριστήσω άλλους να δυσαρεστήσω. Γιατί; Τί λόγος υπάρχει;

Θα το γράψω δὲ μπορώ άλλο να το κρατήσω. Δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δὲν κρατούσες.

Κάποτε και γώ πήγαινα σχολείο και ο δάσκαλός μ'ας έλεγε νάμαστε αγαπημένα παιδιά, μα και στην έκκλησίά που πήγαινα ο παπάς έλεγε αγαπάτε αλλήλους. Τί ήταν αυτό; Ποιός τ'όχει πει;

Πέρασα και γώ απ' αυτό που λέν Δ.Σ. 'Αδελφότητας Κεντρικού. Δούλεψα κατὰ τη γνώμη μου, με όλους τους Συμβούλους, πολύ καλά, αλλά όλοι μ'ας κατηγορούσαν και όλοι μ'ας επαινούσαν, μα έμεις δὲν δουλεύαμε για να μ'ας επαινέσουν. Δουλεύαμε για να κάνουμε κάτι καλό στον τόπο μας.

Στο χωριό κάποτε, αν μπορούσαν θα μ' έδερναν γιατί θέλησα να κάνω και καλό κατὰ τη γνώμη μου, δὲν με πείραξε τους συγχωρῶ, για όσους φίλους μου πατριώτες δὲν με καταλαβαίνουν ὡς με ρωτήσουν προσωπικά, να τους πω την ιστορία.

Εφυγα απ' το θέμα που άρχισα, αλλά εγώ έτσι την άρχίζω την ιστορία. Έγιναν κάποτε άρχαιρεσίες Δ. Συμβουλίου. Δημοκρατία είχαμε και έχουμε. Βγήκαν και τα παιδιά στο θήμα, είπαν κάτι — που ίσως δὲν ένδιέφερε την 'Αδελφότητα, παιδιά ήταν—μα ο χωριανός μας που κατέθηκε και καταψήφισε τον τότε πρόεδρο της 'Αδελφότητας, τί δουλειά είχε να μπει και στην 'Αδελφότητα; — άπλούστατα για να θγάλει τα προσωπικά του. —

Είχε φτιάξει το χωριό που σ'αμποτάρισε σεθαστό χρηματικό ποσό που διατίθονταν για τους δρόμους (300.000 δρχ.) και ήρθε τώρα να χωρίση και την 'Αδελφότητα.

Τώρα ποιός φταίει κρίντε το. Τα παιδιά, ή ο πατριώτης που φιλοδοξεί να γίνη πρόεδρος στο χωριό με τις πλάτες του τότε... άδικημένου προέδρου 'Αδελφότητας;

Δυστυχῶς, αγαπητοί μου θρίσκονται ακόμη άνθρωποι σήμερα που μπορούν και παρασύρουν άφελείς πατριώτες. Τί έκανε για το χωριό και θέλει να δουλέψει για την 'Αδελφότητα; Άπλούστατα, το διχασμό θέλει και τίποτε άλλο. Η 'Αδελφότητα δὲν αντιπροσωπεύει κόμματα. Είναι πατριώτης, είναι χωριανός, αδιάκριτος πολιτικών πεποιθήσεων.

Αγαπητοί μου, δὲν σ'ας άρέσει το σημερινό Δ.Σ., θα ξαναγίνουν άρχαιρεσίες και σ'ας καλώ να κατέβουμε κάτω όλοι μαζί, χωρίς πολιτική, να κυττάσουμε για το καλό του χωριού μας.

Ο διαχωρισμός δὲν θγάζει καλά αποτελέσματα. Άπλούστατα γκρίνια και άποστροφή ο ένας απ' τον άλλον. Σκετείτε το και να πράξουμε δ,τι είναι λογικό. Δὲν είναι σωστό να σπείρουμε στα παιδιά μας, στα έγγόνια μας τί έγινε στο χωριό μας έδω και 35 χρόνια, πως θα το πάμε κληρονομιά; θα αφήσουμε το διχασμό; Έγώ δὲν χωρίζω κανέναν στην 'Αδελφότητα. Όποιος νομίζει ότι δὲν σκέφτομαι καλά ὡς μου άπαντήσει μέσω της εφημερίδας «Ο 'Αραχθος».

Φιλικά - πατριωτικά
Σ. ΑΡΑΠΗΣ

Μερικοί συντοπίτες ρωτᾶνε: Καταντήσαμε να μην ξέρουμε, ποιά αδελφότητα έχουμε και ποιο το νόημα, «Αδελφότητα»; Να ρωτᾶμε ο ένας τον άλλον με τίνος αδελφότητα είσαι, ή με ποιά αδελφότητα είσαι με την καινούργια ή την παλιά και ο κόσμος διερωτᾶτε τί γίνεται. Είμαστε τόσο πολλοί και χωρίσαμε, που δὲν μπορούμε να ζήσουμε αδελφόμενοι ή έστω να θλεπόμαστε αγαπημένοι ή έχουμε ξεχωρίση τα στέφρα από τα γαλάρια. Η για να είναι πολλοί πρόεδροι για να κυττάσουν την ευημερίαν και προκοπήν αυτού του τόπου - του χωριού μας Κεντρικού - ή Σκορποχώρι.

Είπαμε να φτιάξουμε έμεις οι χωριανοί έδω μια αδελφότητα που πραγματικά να είμαστε αδελφωμένοι και αγαπημένοι να θλεπόμαστε για να μην ξεχνᾶμε το χωριό μας, τον πόνο μας, τα παιδικά μας χρόνια, ήθη και έθιμα και δ,τι μπορούμε να κάνουμε ένα έργο στο χωριό. Αλλά δυστυχῶς φίλοι μου και χωριανοί ή αδελφότητα μας «Αδελφότητας Κεντρικού ή Αγία Παρασκευή» διελύθη. Διελύθη ο κόσμος της. Αλλά ή «Αδελφότητας Κεντρικού ή Αγία Παρασκευή» θα μείνη σύμβολο για των παιδιών μας τα παιδιά. Αυτοί που την ίδρυσαν εργάστηκαν, κουράστηκαν τόσα χρόνια, και δὲν μπορούμε έμεις σήμερα να της αλλάξουμε την έπωνυμία της. Όχι. Έγώ πάω με τους μέν, έσύ με τους δέ σου ψού μου. Αύ- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή 4η σελ.)

Σημ. Σύνταξης.

Κάνουμε γνωστό στους συμπατριώτες δ,τι γράμματα που θα άφορούν στο έξῆς το Σύνδεσμο δὲν θα ξαναδημοσιευτούν. Ηδη κρατᾶμε στα χέρια μας πολλά γράμματα συμπατριωτών που έκφράζουν την αγανάκτησή τους για το σύνδεσμο. Δυστυχῶς δὲν μπορούμε να τα δημοσιεύσουμε όλα.

Ευχαριστούμε

Η Συντακτική Επιτροπή

'Αλληλογραφία

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 3)
 τοι είναι τέτοιοι, και γιαυτό αποσκηρτήσαμε, και έμεις είμαστε αυτοί γινόμαστε αποστάτες και ιδρύουμε δικό μας σύνδεσμο. Ξεχωρίζουμε τα στέφρα από τα γαλάρια. 'Ο κόσμος όμως τι φταίει; Νά πω ότι υπάρχουν συμφέροντα δόξα ναί, αλλά να είμαστε μία χούφτα χωριανοί και να προσπαθούμε να κάνουμε κάτι το ωραίο και έπειδή θρέθηκαν 3, 5, άνθρωποι έπιτόλαιοι και άμυαλοι να χαλάσουμε έμεις την αδελφότητα; Μπορούσαμε να τους αντιμετωπίσουμε με την διαγραφή τους από την αδελφότητα. Πώς κάνει ένα κόμμα τον βουλευτή του όταν αυτός είναι άτακτος, τον διαγράφει. Και όποιος άλλος είχε την ιδεολογία των κομμάτων μέσα στην αδελφότητα. Είσαι ανεπιθύμητος κύριε. 'Η αδελφότητά μας είναι άκομμάτιστη. 'Εξω από την αδελφότητά μας. Ποιό έξω, θγάλε τα μάτια σου, δεν με ενδιαφέρει. Φέτος έσύ πρόεδρος, του χρόνου άλλος ή κα λού ο ίδιος γιατί ήσουν άξιος στην αδελφότητα, έκανες κάτι το καλό, το ωραίο, ο κόσμος της αδελφότητας θα σε ψηφίσει. Δεν θγαίνεις έσύ πρόεδρος με το έτσι θέλω, και ούτε μπορείς να καθίσεις με το έτσι θέλω, και ούτε είναι τσιφλίκι ή αδελφότητα του καθενός. Σήμερα έγω αύριο έσύ, μεθαύριο αυτός, όπως ψηφίσει ο κόσμος και ο κόσμος μπορεί να ψηφίσει περισσότερο έμένα από σάς, γιατί είμαι Ικανός έκανα κάτι έτρεξα, φώναξα. 'Αλλά δεν πρέπει να είμαι πρόεδρος για να κάνω αυτά, και ως άπλος άνθρωπος έγω ή έσύ γιατί να μην κάνης κάτι για το χωριό σου άφου περνάει από τα χέρια σου, και μπορείς. 'Αλλά κοιτάζης, πώς, τί, να κατακρίνης τον χωριανό σου με θεμιτά και άθέμιτα μέσα. Πρέπει λοιπόν να σοβαρευτούμε και λογικευθούμε όλοι μας ότι αυτά που συνέβησαν για να χωριστή ή αδελφότητα στα δύο και οτά τρία, να ξεχασθούν διότι δεν είναι καλό. Νά κυττάσουμε να βρεθώ μία λύση και να χωρήσουμε όλοι μαζί αδελφομένοι και αγαπημένοι να φτιάξουμε μία πραγματική αδελφότητα. Τρανή. Πού να έχη ήχώ σ' όλα τα πέρατα της γής όπου υπάρχουν ξεεντεμένοι χωριανοί μας και αυτοί να μάς θαυμάζουν, και οι γύρω αδελφότητες να μάς ζηλεύουν που γελούν με μάς, με τα χάλια μας. Σε πολλές

αδελφότητες πήγα για να δώ. Το κακό που υπάρχει σε μάς δεν υπάρχει πουθενά αλλού. 'Η δ' αλλοιώς καλά θα κάνετε ν' αφήσετε τον κόσμο ήσυχο να είναι αγαπητός με όλους τους χωριανούς και όχι έγω είμαι με αυτούς και έσύ με τους άλλους. Μου θυμίζουν πράγματα του παρελθόντος. 'Η αδελφότητα ήταν και είναι - Μία - 'Αδελφότης Κεντρικού με προστάτιδα την 'Αγία Παρασκευή.
 Και όχι σύνδεσμοι έξωραϊσμοί και άφορισμοί. 'Αλλοίμονο αν καθένας μας έχει 20-30 φίλους ή συγγενείς και φτιάχνει μία αδελφότητα δική του, γιατί δεν του άρέσει ο άλλος. Και αλλοίμονο αν ποτέ βρεθούμε όλοι στο χωριό, και φουσκώσει ο 'Αραχθος άκρη σ' άκρη. Ποιός θα δώσει χέρι βοήθειας; 'Αφού δεν υπάρχει ή άλληλοποστήριξη και ή αδελφοσύνη του χωριού! Γιατί άφου μπορούμε να τα έχουμε αυτά τα δύο. 'Αλήθεια! τι ωραίο δώρο μεταξύ μας. Μά! Πώς άφου μέσα μας κυριαρχεί ή κακία και ο φθόνος. Ναί κύριε, σκέψου μόνο ποιός είσαι τι κάνεις και πού θα πας όταν αυτά σκεπτόμαστε τότε θα είμαστε άξιοι να συγχωρήσουμε και τον μεγαλύτερο έχθρό μας που μάς έκανε κακό και όχι για ψύλοη πήδημα να χαλάμε τις καρδιές μας.

ΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΙΣ

'Αγαπητοί μου φίλοι και συμπατριώτες,
 Διάβασα στον «ΑΡΑΧΘΟ», το όλοσέλιδο δημοσίευμα του συμπατριώτη μας Γιάννη 'Αντωνίου, με τον τίτλο: «ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ 1947-1977» και σάς παρακαλώ να δημοσιεύσετε και τις δικές μου απόψεις πάνω στα θέματα αυτά.

Με άγάπη

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΡΑΠΗΣ

Πρώτα - πρώτα, θα είχα να πω πως δημοσιεύματα σαν αυτό - γλώσσα, συντακτικό, περιεχόμενο - πέρα θέβαια από μία πολύ... άμφίβολη προσωπική προβολή, δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν.

Πάντως, άφου ο καλός πατριώτης μας αποφάσισε να καταπιστή με τα θέματα αυτά, που δυστυχώς ξύνουν παλιές πληγές, που άκόμα αιμορραγούν, γιατί το σημερινό «πολυτεχνείο» που και το χωριό μας το πλήρωσε με το πολύτιμο αίμα του μικρού Δημήτρη Θεοδώρα, δεν ήταν παρά ή συνέχεια της ίδιας άκριβώς αντίστασης κατά του φασισμού.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τό Δ. Σ. της 'Αδελφότητας Κεντρικού 'Αθήνας, άναζητεί πάντοτε την έπαφή με τις 'Αρχές του χωριού μας. 'Επίσης με την 'Αδελφότητα Κεντρικού στην 'Αρτα και με όλους τους πατριώτες, σε όλη την 'Ελλάδα για θέματα που άφορούν κοινωνικές υποχρεώσεις έδω και στον τόπο μας.

'Υπεύθυνος έπαφής μέχρι τό Μάρτη 1979 όρίστηκε ο 'Αντώνης Μάνος, όδός Κρατερού 35, ΙΛΙΣΙΑ, ΑΘΗΝΑ, Τηλέφ.: 7784.916, ώρες 9-12 μ.μ.

σμού.

Αισθάνομαι λοιπόν την άνάγκη να δώσω μίαν άπάντηση, έξετάζοντας πιο θαθεία και πιο ούσιαστικά τα πράγματα, γιατί δεν νομίζω πως είναι ούτε τόσο άπλά, ούτε τόσο ρηχά, όπως μάς τα παρουσίασε ο πατριώτης μας.

Δεν θα άσχοληθώ καθόλου με το ποιός πήγε τό ρεύμα στο χωριό μας, ούτε με το ποιός έκανε τα έργα και τους «άνδριάντες».

Θά άσχοληθώ μόνο με δύο σημεία που μου προξένησαν μεγάλη έντύπωση για να μην πω άγανάκτηση.

Πρώτο είναι το «διωρίσθηκα» άπ' τη Κυβέρνηση έγω άντιπρόεδρος και ο... «άειμνηστος» (:) Β. Καλιακάτσος Πρόεδρος.

'Ας μάθουν λοιπόν οι νέοι μας (άφου τό θέλει ο πατριώτης μας) που δεν είχαν την άτυχία να ζούν τα μαύρα εκείνα χρόνια, πως ή κυβέρνηση της δεξιάς που κυβέρναγε τον πολυβασανισμένο τόπο, ούτε λίγο ούτε πολύ, διώριζε! τους Πρόέδρους και τα Κοινοτικά Συμβούλια όλόκληρης της χώρας!! όπως άκριβώς τό έκαναν και οι Τούρκοι!! 'Οπως άκριβώς τό έκαναν και οι Γερμανοί με την κυβέρνηση Τσολάκογλου!! Και τους διώριζε γιατί όλοι οι 'Ελληνες που δεν άνήκαν στη δεξιά, ήταν ή συμμορίες ή συνοδοιπόροι!!! Παρ' όλη λοιπόν την ιστορία της πατρίδος μας, παρ' όλη την πείρα και την παράδοση χιλιάδων χρόνων που ή δεξιά συνέχεια κυβερνάει τον τόπο αυτό, δεν είχε καμμία έμπιστοσύνη στο λαό και όπως είπαμε διώριζε άκόμα και τα Κοινοτικά Συμβούλια! Φυσικά τα διάλεγε άνάμεσα στους διάφορους Σουρλαίους ή αν δεν είχε τέτοιους, άνάμεσα σε κείνους που ήξερε πως θα την υπηρετήσουν!!

Αυτά τα λίγα για τό «πρωτοδιορίσθηκα».

Και τώρα για τό... «συμμοριτοπόλεμος»:

'Η χώρα μας λοιπόν, (ας μάθουν και πάλι οι νέοι μας με δύο μόνο λόγια), έκανε ένα πόλεμο τότε. Και πολέμησε όλους αυτούς τους «άπάτριδες συμμορίες» που «έκαναν την έθνική αντίσταση!!!...». 'Η χώρα μας λοιπόν, μοναδική μέσα σ' όλόκληρο τον κόσμο όχι μόνο συγχώρησε, αλλά και τίμησε τους συνεργάτες των Γερμανών!! Κι' άπ, την άλλη μεριά, καταδίωξε, φυλάκισε, έξώρισε όλους αυτούς τους... «άπάτριδες άγωνιστές» της έθνικής αντίστασης!!! και τους άνάγκασε φυσικά, να πάρουν τα θανά!! Αυτοί όμως, «οι άθλιοι συμμορίες» δεν έκαναν φρόνιμα όπως ώφειλαν, εκεί οτά θανά που ήταν... και πήραν τα όπλα «έναντίον της πατρίδος»!

'Η πατρίδα μας τους πολέμησε τότε με όλα της τα μέσα, ρίχνοντας στή μάχη εκατοντάδες χιλιάδες στρατιώτες! εκατοντάδες άεροπλάνα και τάνκς! - Έχοντας θέβαια και την άπερίοριστη βοήθεια της μεγάλης μας συμμάχου 'Αμερικής!!

'Αλλά... ο τόσο σκληρός αυτός πόλεμος που κράτησε τρία όλόκληρα χρόνια! δεν ήταν εμφύλιος πόλεμος!! 'Ηταν συμμοριτοπόλεμος!! 'Ηταν δηλαδή ένας πόλεμος έναντίον

όλίγων συμμοριτών!... Γιατί, συμμορίες ήταν όλοι αυτοί οι «άπάτριδες» που είχαν κάνει την έθνική αντίσταση, και όχι πολιτική παράταξη!!!... 'Αν ήταν πολιτική παράταξη δεν θα χρειάζονταν να κάνουμε τόσα χρόνια πόλεμο μαζί τους!... Θά τους τσακίσαμε άμέσως... Καταλάβετε τίποτα άπ' όλα αυτά τα άλλοπρόσαλα και τα παράξενα, αγαπητοί μου φίλοι; Καταλάβετε μήπως πως μπορούν να συμβιβαστούν μεταξύ τους;

Ούτε έγω θέβαια... Και όμως!!... Αυτή ή άλλοπρόσαλη λογική ήταν ή έπίσημη λογική της πατρίδας μας! Και ο' αυτή τη λογική πιστεύουν άκόμα και σήμερα, όλοι αυτοί που χρησιμοποιούν τη λέξη «συμμοριτοπόλεμος»...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ

'Αγαπητέ συμπατριώτη:
 Δεν έχει σημασία αν συμφωνώ ή όχι μαζί σου ούτε είναι σωστό να τό γράψω. 'Εκείνο όμως που με ένοχλεί σά μέλος της Συνταχτ. 'Επιτροπής και του Δ.Σ., είναι τό ότι άπαντάτε δύο φορές σε γράμματα συμπατριωτών μας, που νομίζω

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΜΕΙΣ...

Τα κατάφερε ν' αλλάξει τόσο άποτελεσματικά τον ρυθμό της ζωής μας ένα χαζοκούτι, που αν ώρισμένες φορές μάς προσφέρει μία ψυχαγωγία, εν τούτοις, τις περισσότερες, μάς κουρελιάζει τό νευρικό μας σύστημα και όχι λίγες μάς δημιουργεί διαφωνίες μέσα στην οικογένεια.

Κατ' άρχάς ύποτιμάνε την νοημοσύνη μας ώρισμένοι έξυπνοι κύριοι που προσφέρουν σ' έμάς, και τό χειρότερο στά παιδιά μας, τα άνευ περιεχομένου σήριαλ και τις γελοίες διαφημίσεις. Έκμεταλλεύονται την ήμερήσια πνευματική και σωματική κόρασί μας που μάς στερεί την διάθεση να διασκεδάσουμε ή να παρακολουθήσουμε ένα άξιόλογο θεατρικό ή κινηματογραφικό έργο, για να μάς παρουσιάσουν τα συνηθισμένα άνούσια έλληνικά μελό, ή τα ώραία της θρίλερ, διακόπτοντας και αυτά συνεχώς και προβάλλοντας τις τόσο... δελεαστικές σε όλους μας διαφημίσεις!

Έξαρτόμαστε άπ' την καλή τους διάθεση για την παρουσίαση ενός καλοπαιγμένου θεατρικού έργου. Διορθώθηκαν κάπως όμως με τις συνεχείς παρατηρήσεις των τηλεθεατών και εύτυχώς, άντι καθημερινά να παρακολουθούμε και άπ' τα δύο κανάλια ξένες κινηματογραφικές ταινίες, που σπάνια είναι άρεστές, υπάρχουν τώρα και 1-2 φορές τη βδομάδα 2 καλές ταινίες.

Ξεχάσαμε και τη μουσική και τό χορό και αφήνουμε να μάς έκνευρίζουν τα πιο τρελλά ξένα, ξέφρενα μουσικά συγκρο-

ζω πως καλόβουλα (άφου έμεις τους ζητήσαμε να γράψουν) δέχτηκαν να άναποκριθούν στην αίτησή μας. Νομίζω πως δεν είναι σωστό να καταπιανόμαστε άπό μία άθελψία ή άπό μία λέξη και να δημιουργούμε όλόκληρο θέμα.

Δικαίωμα έχουμε να πιστεύουμε όλοι μας όπου θέλουμε, αλλά να μη μεταφέρουμε τό πιστεύω μας μέσα στην 'Αδελφότητα.

'Επειτα με τό να γράφετε... για να μάθουν οι νέοι μας... νομίζω πως ύποτιμάτε κατά πολύ τη νοημοσύνη των σημερινών νέων, διότι όλοι τους έχουν τον τρόπο τους να πληροφορηθούν τα πάντα. 'Ας μη προσπαθούμε να... διαφωτίσουμε τους νέους μέσου του ΑΡΑΧΘΟΥ δεν τό θεωρώ καθόλου ώφέλιμο.

Γνωρίζω πως έχετε τά φόντα να βοηθήσετε, αλλά δεν γνωρίζω γιατί διαβέτετε τό ταλέντο σας στο να άπαντάτε σε γράμματα άλλων.

'Ας μη κάνουμε τον «ΑΡΑΧΘΟ» μέσο προσωπικών άντεκλήσεων και άς βοηθήσουμε όσο μπορούμε.

Εύχαριστώ

X. A.

τήματα που πρέπει κι' αυτά να προβληθούν πάλι σε δάρος μας!

Πώς λοιπόν να μη διαφωνήσουμε με τα παιδιά μας όταν μάς ζητούν να παρακολουθήσουν τηλεόραση για ψυχαγωγία και μόρφωση;

'Ε! όχι κύριοι άρμόδιοι, δεν είμαστε τόσο χαμηλής στάθμης και αν δεν σάς συγκινούσε έμεις διόλου, σεβαστείτε την πνευματική καλλιέργεια των παιδιών μας, μήπως και δούν ένα καλλίτερο μέλλον.

ΤΟΥΛΑ

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΣΑΤΙΡΑ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ...

Κάποιος δάσκαλος πριν χρόνια δίδασκε: για την όμόνοια για άγάπη, για ειρήνη και για την αδελφωσύνη.

'Ηταν καλό... στοιχείο στον καθένα και άρχείο... δίδασκε για τον Σωκράτη με «τους νόμους δεν έκράτει».

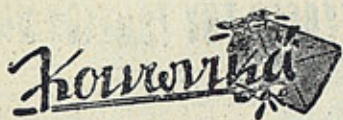
Και προχθές ο συμφορά γράφτηκε έναν «παρά» τώρα τί έχει να πει: Θά του μείνει ή ΝΤΡΟΠΗ. ΑΝΤΑΙΟΣ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

γράφεται με μοναδικό σκοπό τό συμφέρον του τόπου μας και ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ μόνο στην άγάπη και ύποστήριξη των συνδρομητών και διαφημιζομένων.

'Ενας άπ' τους σκοπούς και μάλιστα βασικούς, είναι ή άλληλοποστήριξη. Βασισμένοι πάνω σ' αυτόν τό σκοπό - σου λέμε - πριν άποφασίσης να κάνης κάτι, πρώτα να μάθης μήπως μπορείς να τό φτιάξης σε συμπατριώτη. 'Υπάρχουν μεταξύ μας όλα τα έπαγγέλματα. Σύνθημά μας, λοιπόν:

Ο ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ!

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΠΑΝΑΓΙΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΛΑ
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Στην 1η του 'Απρίλη — δέν ήταν ψέμμα — έφυγες ξαφνικά από κοντά μας — άξέχαστη άδελφή. 'Ο άναπάντεχος χαμός σου μάς συνεκλόνησε θαύτατα την οικογένειά μας και μάς άνοιξε πληγή άγιάτρευτη. 'Ησουν προικισμένη με σπάνιες άρετές που σε έκαναν άγαπητή όχι μόνον στην οικογένειά σου αλλά σε όλους, γιατί σε όλους ήσουν πρόσχαρη και καλωσύνη. Τό φιλόξενο σπίτι σου ήταν πάντα άνοιχτό σε κάθε έπισκέπτη, συγγενή και συμπατριώτη. 'Ησουν ά άντιπροσωπευτικός τύπος μιάς γνήσιας 'Ηπειρώτισσας. 'Ησουν άληθινά άξιαγάπητη, γι' αυτό και ή συμπάρταση συγγενών και συμπατριωτών ήταν καθολική.

'Από την παιδική σου ηλικία δέν ένοιωσες χαρά. 'Ορφανή από την μητέρα μας στα 16 χρόνια σου άνάλαβες την εϋθύνη των οικογενειακών θαρών για τά μικρότερα τρία άδελφία σου, που μάς συμπαράσάθηκαν σαν μιά πραγματική μάνα. Παιδούλα ήσουν και σύ όμως ή στοργή σου, ή άγάπη σου, ή φροντίδα σου για μάς ήταν άφειδώλευτη, παραιογματοική. Δούλεψες σκληρά στα ξερά χωράφια κοντά στον καλό πατέρα μας. 'Υπνό δέν είχες χορτάσει. Τή μέρα συνεχώς εργασία, τό θράδυ δουλειά στο σπίτι.

Θυμάμαι, όταν πήγαινες στο Μύλο στο Πολίτσαϊνα, φορτωμένη 50 όκάδες, γύριζες τή νύχτα και συνέχεια για θέρισμα ή βοτάνισμα ή να θάρεσης μπλάνες ή για σκάλισμα στα καλαμπόκια. 'Όσο πλούσιος ήταν ό ψυχικός σου κόσμος τόσο άτυχη όπληρξες. 'Ακόμη και ό γάμος άτυχος. Περιμένες με τό γάμο σου ν' αλλάξη κάπως ή ζωή σου, όμως ή σκληρή μοίρα σ' έφερε πάλι στο πατρικό σπίτι για ν' αρχίση πάλι ό σκληρός άγώνας, για νά μεγαλώσης τό μονάκριβο παιδί σου τόν Θόδωρο.

'Αφοσιώθηκες πλέον στο παιδί σου που τό γαλούχησες με τά νάματα της χριστιανικής άρετής κοντά στον άείμνηστο πατέρα μας. 'Η μόνη σου χαρά στη ζωή σου ήταν τό παιδί σου και τά δυό εγγόνια σου, που τά μεγαλώσες στην άγκαλιά σου. 'Ανταπεξήλθες καρτερικά και νικηφόρα σ' όλες τις δυσκολίες της ζωής. Δυστυχώς τώρα που θά έπρεπε νά ξεκουράσης τό κουρασμένο κορμί

ΠΕΝΘΗ

Πέθανε στις 26.3.78 στα 'Αντριά Κεντρικού ή Λαμπρινή Παντ. Ψυχολογού.

— Πέθανε στις 1.4.78 στους Ναζαίους Κεντρικού, ή Παναγιώτα Γεωργίου, άδελφή του έπίτιμου προέδρου.

— Πέθανε στις 20.4.78 στα Λαγγάδια Κεντρικού, ή συμπατριώτισσά μας Εϋθυμία Κ. Παλαθού ('Αναστασούλου) σε ηλικία 100 χρονών περίπου.

Τό Δ.Σ. εκφράζει τά συλλυπητήρια στους δικούς των.

Στη μνήμη του συμπαράστατή μας σάν πατέρα και άξέχαστου ίατρού 'Ηλία Προϋντζό ό Δημήτρης και ή 'Αννα Μάνου προσφέρουν στην 'Αδελφότητά μας 500 δρχ. για νά διατεθούν στην έκκλησία 'Αγιοι 'Απόστολοι, Βαθύκαμπο Κεντρικού.

Αιώνία του ή μνήμη.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Δέν είναι κερδοσκοπική έπιχείρηση. Σκοπός και έπιδίωξη της έφημερίδας μας είναι νά βοηθήσει τόν τόπο μας. Γι' αυτό όσοι από τους συνδρομητές μας έχουν τή δυνατότητα και την ευχέρεια, άς μάς βοηθήσουν και άς μάς γράφουν για ζητήματα του χωριού.

Τό τονίζουμε, ότι οι στήλες του 'Αράχθου είναι άνοιχτές για όλους τους πατριώτες.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
'Όργανο του Δ.Σ.
της 'Αδελφότητας
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ

Γραφεία 'Εφημερίδας:
Πατησίων 14 - 2ος όροφος
Γραφ. 15 - Τηλ. 36.33.184

Διευθυντής και 'Υπεύθυνος
σύμφωνα με τό Νόμο:
ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ: Τηλ. 5234.454
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 ('Όμόνοια)

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΦΙΑΣ
Βατσαλή 9 - Τηλ. 5222.297

Συνδρομές:
'Εσωτερικού δρχ. 150
'Εξωτερικού δολλ. 15
Μάρκα 40
'Επιχειρήσεις - 'Οργανισμοί - Συνεταιρισμοί δρχ. 300

σου και την θασανισμένη ψυχή σου, ήλθε τό μοιραίο. 'Εφυγες για πάντα, άξέχαστη άδελφή. 'Εφυγες άναπάντεχα και άφησες δυσαναπλήρωτο κενό γεμάτο δάκρυα και άνείπωτη θλίψη.

Στό αιώσιο ταξίδι σου είθε νά σε συνοδεύουν τά γλυκόλαλα άηδόνια της ρεματιάς και του πλάτανου...

Αιώνία σου ή μνήμη.

'Ο 'Αδελφός σου

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ
ΤΥΠΟΣ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΚΛΗΡΟΣ

«Διά τόν διφωτισμό του πλήθους ή σημερινή κοινωνία διατέτει έπαρκέστατα όργανα. 'Ο τύπος, ή παιδεία, ό κληρός, είναι μεταξύ αυτών».

'Εφημερίδα «'Εστία»
3 'Οκτωβρίου 1927

'Ο άνθρωπος έχει ανάγκη νά πιστέψει σε μερικά άπόλυτα πράματα. Με τή διαφορά, πώς και ή πίστη του, και τά πράματα που πιστέθει, δέν είναι έξαρτημένα από τόν ίδιο, παρά από την εποχή του. Οι άλήθειες, είναι κι αυτές φυτά, που άνθουν σε ώρισμένο έδαφος και τό έδαφος τό κοινωνικό αλλάζει άδιάκοπα. Τότες οι άλήθειες γίνονται ψέματα ή τουλάχιστο φαίνονται πώς είναι σχετικές και όχι άπόλυτες.

'Ο άπλοϊκός άνθρωπος της εποχής μας — και στόν όρο ό άπλοϊκός περιλαβαίνονται όχι μόνο οι άγράμματοι, παρά και οι πολύ γράμματισμένοι, που είναι άδιαφώτιστοι σε ώρισμένα ζητήματα — πιστέθει άκόμη για άλήθειες άπόλυτες τρία ψέματα. Τό πρώτο ψέμα είναι ή «Κοινή Γνώμη», τό δεύτερο ψέμα είναι «ή παιδεία έπάνω από τις κοινωνικές τάξεις» και τό τρίτο ψέμα είναι «ή 'Εκκλησία κοινή μητέρα όλων των ανθρώπων».

'Ότι αυτά είναι ψέματα τό κατάλαβαν πρώτα πρώτα οι πνευματικοί πρόμαχοι των άδικημένων. Μά τώρα πιά τό κηρύχουν φανερά και οι έκμεταλλευτές. Γιατί με όλη την άπλότητα, την άφέλεια και τόν άθλαστο τόνο που διατυπώνεται ή φράση, που άναφέραμε στην άρχή από μιά άντιδραστική έφημερίδα της 'Αθήνας, τί άλλο λέει παρά πώς ό τύπος, τό σχολείο και ή έκκλησία είναι όργανα της σημερινής κοινωνικής διάρθρωσης, δηλαδή όργανα μιάς μερίδας, που άρχει και τά χρησιμοποιεί για νά δυνάμυνει και νά παρατείνει την κυριαρχία της;

Τι είναι ή «Κοινή Γνώμη»; Στις στήλες των έφημερίδων παρουσιάζεται σαν μιά όντότητα όπέρτατη, ό άνώτατος διαίτητης και διευθυντής για κάθε άντιγνωμία. Τή γράφουν με κεφαλαία άρχικά. 'Η «Κοινή Γνώμη» άπαιτεί αυτό, ή «Κοινή Γνώμη» φρονεί έκείνο. Για τις έφημερίδες είναι ή πηγή της δύναμης. Αυτές εκπροσωπούν την «Κοινή Γνώμη». 'Όχι τή δική τους. 'Όχι τά συμφέροντα ή τά πάθη των ανθρώπων που γράφουν την έφημερίδα. 'Όχι τις ύστεροβουλίες τους, τις πονηριές τους, τις συμπάθειες ή άντιπάθειές τους, και τις περισσότερες φορές τό πλερωμένο συμφέρον τους. Και οι πιο κομμητικές και φατριατικές έφημερίδες τή θέα αυτή παρουσιάζουν στο κοινό και μιλάνε σδόνόμά της.

'Υπάρχει όμως «Κοινή» γνώμη; Λίγο αν έξετάσει κανείς θαύτερα τό ζήτημα, θά ιδεί πώς τέτοιο πράμα δέν ύπάρχει. Πάρετε τό πολιτειακό πρόβλημα. Κοινή Γνώμη δέν ύπάρχει. 'Αλλοι θέλουν τή Βασιλεία, άλλοι τή Δημοκρατία, άλλοι

τό Σοβιετικό Σύστημα. Πάρετε τό οικονομικό πρόβλημα. 'Αλλοι θέλουν νά φορολογείται τό κεφάλαιο, άλλοι θέλουν την έμμεση φορολογία. 'Αλλοι θέλουν προστατευτικό δασμολόγιο, άλλοι θέλουν έλεύθερο έμπόριο, οι ένοικιαστές θέλουν ένοικιοστάσιο, οι ιδιοκτήτες δέν τό θέλουν. 'Αλλοι θέλουν μοιρασιά στα χτήματα χωρίς άποζημίωση, άλλοι θέλουν μεγάλα χτήματα ή μεγάλες άποζημιώσεις. Ποι είναι ή Κοινή Γνώμη; Πάρετε τό στρατιωτικό ζήτημα. 'Αλλοι θέλουν μεγάλες δαπάνες

μάτων, των όμάδων, που στα γενικά ζητήματα άνάγονται δλες «κατ' έσχατον λόγον», σε γνώμη ή σε συμφέροντα κοινωνικών τάξεων.

Και άφού είναι έτσι τό πράμα, οι πιο άληθινοί είναι έκείνοι, που τό όμολογούν, οι σοσιαλιστές. Οι άλλοι μεταχειρίζονται συνειδητά ή άσυνειδητά, και τό περισσότερο πιά συνειδητά, ένα ψέμα. 'Ας μη γελιούμαστε λοιπόν. Δέν ύπάρχει ένας «τύπος», μιά «Κοινή Γνώμη». 'Η κάθε έφημερίδα είναι όργανο ώρισμένων συμφερόντων. Και όποι-

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Τό νέο Δ.Σ. αποφάσισε για τις 28 Μάη σάν πρώτη έκδήλωση μιά έκδρομή στα ΚΙΟΥΡΚΑ 'Αττικής.

'Ελάτε νά διασκεδάσετε μαζί μας.

Τό Δ.Σ. θά κάνει ότι είναι δυνατόν προκειμένου νά σās ίκανοποιήσει (Μουσική - ψήσιμο άρνιων - κέφι).

Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι 26 Μάη.

Παρακαλούμε δηλώστε έγκαιρα συμμετοχή.

για τό στρατό και τό στόλο, γενική και μακρόχρονη στρατολογία. 'Αλλοι πάλι θέλουν κατάργηση των έξοπλισμών, έφεδρικό μόνο στρατό, μικρότατη στρατιωτική θητεία. Ποι είναι ή Κοινή Γνώμη; Πάρετε τό εκπαιδευτικό πρόβλημα. 'Αλοι θέλουν πλατιά και μακρόχρονη λαϊκή παιδεία, κοινή για όλα τά παιδιά, άλλοι πάλι θέλουν νά χωρίζονται νωρίς τά παιδιά, που θά πάνε στη Μέση Παιδεία. 'Αλλοι θέλουν τή συντήρηση του παλιού Βαθαρικού συστήματος, και άλλοι τή ριζική αλλαγή του. 'Αλλοι θέλουν τήν καθάρευσσα μόνο, άλλοι τή δημοτική και τήν καθάρευσσα, και άλλοι τή μιχτή. Ποι είναι ή Κοινή Γνώμη; Και όχι μόνο στα γενικά, άκόμη και σε ειδικά ζητήματα είναι πολλό δύσκολο νά πεί κανείς πώς ύπάρχει «Κοινή Γνώμη». Είναι λοιπόν φανερό, πώς όσοι θάζουν μπροστά τό είδωλο αυτό για νά δώσουν κύρος στη δική τους γνώμη, μεταχειρίζονται ένα ψέμα, τις περισσότερες φορές συνειδητό.

'Ισως όμως θά μπορούσε νά πεί κανείς, πώς Κοινή Γνώμη είναι ή γνώμη των περισσότερων. Μά πρώτα, πρώτα, αν άκριβολογήσει κανείς, και ή γνώμη της πλειοψηφίας δέν μπορεί νά όνομαστεί «κοινή». Και έπειτα ποιός άπ' αυτούς που μεταχειρίζονται τό είδωλο, έξακριβώνει πρώτα τήν πλειοψηφία; 'Ας αφήσουμε τό άλλο ζήτημα, αν δηλ. οι πολλοί στοχάζονται και σωστά ή τι θά στοχαστούν, άμα διαφωτιστούν άπάνω σ' ένα ζήτημα και δέ μιλάνε πρόχειρα και με ύποβολή της συνήθειας ή της άυθεντίας. Και τι ύπάρχει λοιπόν, αν δέν ύπάρχει Κοινή Γνώμη; 'Υπάρχει ή γνώμη των μερίδων, των κομ-

ος τή διαθάζει πρέπει νά τό ξέρει και νά παίρνει θέση, άφού κρίνει σε ποιά τάξη ανήκει ό ίδιος, και τι σημασία έχουν για τήν τάξη του και τό κοινωνικό ίδανικό της τά δσα λέει ή κάθε έφημερίδα.

Μά ένδ στο ζήτημα του Τύπου τό πρόβλημα φαίνεται άπλούστερο, παρουσιάζεται όμως δυσκολότερο στην Παιδεία. Βέβαια στη σημερινή εποχή, που ό ανταγωνισμός θρίσκει σε τόσο δξύ σημείο, τό όμολογούν πιά άθελα και οι πιο ύποκριτές, πώς θέλουν τό σχολείο όργανό τους. Τό βλέπουν νά χάνεται και στη λύσσα τους και στο φόβο τους άπάνω, προδίνουν τό μεγάλο μυστικό. Τό «σχολείο» όργανο διαφωτισμού για νά συντηρήσει τή σημερινή κοινωνική διάρθρωση. 'Ο κίνυνος είναι στο σχολείο! φωνάζουν. 'Εκεί περισσότερο παρά στον άμεσο κομμουνιστικό άγώνα. Κάθε τι, που θέλουμε νά γίνεται στις μέρες μας, οι ύστερικές κραυγές και ή συκοφαντική μανία των άντιδραστικών έφημερίδων, τά χωρίς ντροπή μανιφέστα των Πανεπιστημίων, των φιλοσοφικών Σχολών, των φιλογολικών Πανεπιστημίων, των 'Ιερών Συνόδων, οι δονκιχωτικές καυχησιολογίες των μαλλι-αροφάγων 'Υπουργών, όλα τά φερσίματα αυτά ενός πανικόθλητου συφερτού παρασίτων, όλα θροντοφωνούν τή όμολογία, πώς τό σχολείο είναι και πρέπει νά είναι, τό θέλουν νά είναι όργανο για τά συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Και μόνο κάποιοι όμφαλοσκόποι ή συνειδητά ψέφτες «παιδαγωγοί», άρνιούνται έκείνο, που κανέναν πιά δέν κρύβει.

Και την άλήθεια αυτή τήν είπαν πρώτοι οι σοσιαλιστές. Γιατί αυτοί βλέπουν έκεί που οι άλλοι όνειρέβονται. Κάτω (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 6η σελ.)

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 5)
λοιπόν τα ψέματα όλα. Είμαστε σύμφωνοι. Το Σχολείο το θέλετε σεις όργανο της κυριαρχίας σας. Και μεīs αγωνιζόμαστε να σας το πάρουμε. Γιατί εμείς αγωνιζόμαστε για μια δικαιότερη κι ανθρωπινότερη κοινωνία. Λιγότερο υποκριτική. Λιγότερο απάνθρωπη. Και η δύναμη θα περάσει αργά ή γρήγορα στο μέρος της δικαιοσύνης.

Μά και η Έκκλησία ακόμη; Ναι και η Έκκλησία. Το λένε οι ίδιοι. Δεν το λέμε εμείς πιά. Ο κληρικός όργανο διαφωτισμού για τη συντήρηση της σημερινής κοινωνικής διαίτησης. Δεν τους συνέτισε η ιστορία. Και φωνάζουν έπειτα, πώς προσβάλλεται η θρησκεία. Μά αν η θρησκεία θέλει όλους τους ανθρώπους αδελφούς και τέκνα του Κυρίου, θέλει άραγε, όπως υποστήριζαν άλλοτε οι λειτουργοί του Κυρίου, άλλοι να γενιούνται δούκες και θαυνοί και κόμητες με φέουδα και με πρόνομια, κι άλλοι να γεννιούνται γυμνοί και πεινασμένοι και να περνάνε όλη τους τη ζωή σε μιάν επίγεια κόλαση; Και όμως η Έκκλησία στάθηκε ο πιο πιστός και άφοσιωμένος, ο πιο φανατικός, ο πιο επίμονος, ο πιο σκληρός σύμμαχος της φεουδαρχίας επί δέκα αιώνες. Και τώρα πάλι ρίχνεται στον κοινωνικό αγώνα με όλα τα όπλα του συσκοτισμού και του φανατισμού. Γιατί; Τι δουλειά έχει η θρησκεία μέσα στους κοινωνικούς αγώνες; Οι μεγαλύτεροι έχθροι της είναι εκείνοι που τη σπρώχνουν

σασυτό. Οι μεγαλύτεροι φίλοι της εκείνοι, που την αποτρέπουν. Και ενώ οι πραγματικοί λειτουργοί του Κυρίου έπρεπε να θεωρούν για τη μεγαλύτερη συμφορά και κατάρτη την ανάμιξη της θρησκείας στην κοινωνική πάλη, αυτοί λυσσομανούν ενάντια σ' εκείνους, που θέλοντας ίσα ίσα να κρατήσουν έξω από το σκληρό αυτόν αγώνα τη θρησκεία, ζητούν το χωρισμό εκκλησίας και κράτους, το χωρισμό της θρησκευτικής αγωγής από την άλλη παιδεία.

Πώς λοιπόν δεν είναι φανερό, πως οι ίδιοι αυτοί οι λειτουργοί του Κυρίου κατεβάζουν τη θρησκεία και την κάνουν να υπηρετεί τα υλικά συμφέροντα και την κυριαρχία ωρισμένης κοινωνικής τάξης; Και με το φέρεμά τους αυτό δε δικαιώνουν εκείνους, που υποστηρίζουν, πως πάντα η οργανωμένη θρησκεία, δηλαδή η εκκλησία, ήταν το κυριότερο πνευματικό όπλο της κοινωνικής τυραννίας; "Ας έχουν λοιπόν το θάρρος τότε να ομολογήσουν άμεσα την αλήθεια. Ναι! Και η θρησκεία τη θέλουν όργανο ταξικών συμφερόντων. Αυτοί είναι που καταλύουν τον υπερκόσμιό και καθολικό χαρακτήρα της. "Όσο σκληρές και αν φαίνονται αυτές οι αλήθειες, όσο κι αν μας ξαφνίζουν πρέπει να συνειθίσουμε να τις βλέπουμε κατάματα. Είναι μαλακό το προσκέφαλο της πλάνης. Μά όποιος παρακοιμάται απάνω σ' αυτό φτάνει στο θάνατο. (Από «τις έκλεκτες σελίδες» του Δημήτρη Γληνού).

X. A.

ΣΙΓΟΥΡΑ
ΜΑΣ ΚΡΥΒΕΙ ΚΑΤΙ

Η Δρακόντρυπα στο βάθος χρόνια άμετρητα με πάθος σίγουρα μάς κρύβει κάτι. Και το κρύβει με γινάτι.

Τ' είν' αυτό το κάτι όμως θα το μάθουμε συντόμως και θα μάθουμε επίσης τα καμώματα της φύσης.

Και χωρίς αμφιβολία θάχει μέσα μεγαλεία άπιθάνου καλλονής, που δε γνώρισε κανείς!

Θάχει αΐθουσες μεγάλες και πατώματα και σκάλες... Ίσως χρειαστεί και θάρρος για ξενάγηση και τσάρκα...

Θάχει πλήθος σταλαγμίτες και ωραίους σταλακτίτες και πιστεύω δίχως άλλο θάναυ σπήλαιο μεγάλο.

Θάχει σχήματα ποικίλα, μιάν άρκούδα, μιάν καμήλα, άλλα πάλι θάναυ ίδια με πολύτιμα στολίδια...

Και μπορεί ακόμα να έχει σταλακτίτη σ' αελάχι κι' ένα σχήμα ξυλοκόπου σ' αν οικόσημο του τόπου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΠΗΣ

Φιλοσοφώντας
στή ζωή

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 2)
καριδά να δουλεύουν για σένα κι έτσι να μπορείς ν' άντεχης ακόμη κι όταν δεν σου μένει τίποτα. παρά τη θέλησή σου που τους προστάζει «Κρατάτε».

"Αν μπορείς μιλώντας με τον άλλο να κρατάς την άρετή σου και πηγαίνοντας με βασιλιάδες να μην απομακρύνεσαι από τους μικρούς.

"Αν μπορείς να υπολογίζης όλους τους ανθρώπους αλλά πάρα πολύ κανένα.

"Αν μπορείς να διατρέχης στο κάθε λεπτό, που ποτέ δεν περιμένει, όλο το δρόμο που πρέπει να γίνης στα έξηντα του δευτερόλεπτα.

Τότε δική σου θα είναι όλη η γη και θα είσαι ένας αληθινός άνδρας πιά.

(Από το ποίημα — "Αν — του "Αγγλου ποιητή Κίπλινγκ).

ΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Μηνιαία εφημερίδα "Αδελφότητας Κεντρικού "Αρτας.

Διεύθυνση Γραφείων: Πατησίων 14, 2ος όροφος.

Τηλέφ. 3633.184

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΤο Δημοτικό μας τραγούδι
και οι ρίζες του

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Η διάθεση του λαού μας να παρομοιάζει τον χώρο σ' αν Τούρκο φορατζή που δεν δέχεται χρηματικές δωροδοκίες δεν είναι άσχετο από την καταπίεση τόσων χρόνων Τούρκικης σκλαβιάς που μέσα από το τραγούδι φανερώνονται τα διώματά του.

Θλιβερά είναι τα τραγούδια της ξενιτειάς και είναι πολλά. Ο λαός μας ταξιδιάρικος, έρευννητικός και που ζητούσε οικονομικούς πόρους στην ξενιτιά εγκαταλειμμένος από τις αρχές, έφτιαξε το τραγούδι του αυτό γιομάτο πίκρα και νοσταλγία. Οι κίνδυνοι του ξενιτεμένου καθώς περιγράφονται σε πολλά τραγούδια θυμίζουν τις "Ομηρικές περιπέτειες, όπου γυναίκες σ' αν την Κίρκη, μ' ένα φίλι κάνουν τους ξενιτεμένους να ξεχνάνε τους δικούς τους.

Αλλά κοντά στα λυπητερά τραγούδια περισσεύουν και τα τραγούδια χαράς. Η λεβεντιά και η χάρη, τα νεύατα και η όμορφη γίνανε τραγούδι όπου η νέα χαρακτηρίζεται πάντα «λυγερή» ή «βεργολιγερή» κι ο νέος «λεβέντης» ή «καβαλάρης».

Στο δημοτικό μας τραγούδι, είναι κοινές πολλές τυπικές εκφράσεις, που τις βρίσκουμε κανείς από τραγούδι σε τραγούδι, έτσι που θαρρείς πως όλα καιρο έχει δουλεφτεί από ένα μόνο τεχνίτη. Κοινή χρήση σε μοτίβα, και σύμβολα, σε εικόνες και συναισθήματα, επανάληψη ρυθμών, όμοιες, αντιχρήσεις και ρυθμικές αντιστοιχίες.

Η σύνταξη στο δημοτικό τραγούδι είναι απλή, δεν έχει την ποικιλία και τη σύνθεση του καλλιτεργημένου λόγου.

Ο κάθε στίχος αποτελεί μιάν φράση, συνδέεται παραθετικό με τον επόμενο, και συμπληρώνει μαζί του ή και μ' έναν ακόμη στίχο μιάν ολοκληρωμένη έννοια.

Η πρώτη συλλογή δημοτικών μας τραγουδιών έγινε από τον Γάλλο Φωριέλ (1824-

1825). Ύστερα εκδόθηκαν κι άλλες, από τους επίσης ξένους Ταμαζέο, Βάγκνερ Πάσοβ, Λεγκράν. Έλληνικές είναι του Ζαμπέλιου του Ν. Πολίτη, Χριστοδασίλη "Αγιθέρου. "Απ' όλες πληρέστερη με καθαρά επιστημονικό σύστημα φτιαγμένη είναι του Ν. Πολίτη. Γράφει σχετικά ο θαύος μελετητής των δημοτικών τραγουδιών μας Γ. "Αποστολάκης: «Η σωστή εξέταση και μελέτη του δημοτικού τραγουδιού αρχίζει με τον Πολίτη. "Από το μάζωμα του υλικού που είναι ή μηχανική μεριά της δουλειάς του, ως στο δημιουργικό έργο για τη δημοτική μας ποίηση, τις «ΕΚΛΟΓΕΣ» το φέρεμα του Πολίτη στάθηκε όπως του αληθινού και τίμιου έρευνητή.

Στή μελέτη του για το δημοτικό τραγούδι, ο Μ. Λυγέρης γράφει:

«Το Δημοτικό τραγούδι με τη μορφή που μάς παρουσιάζεται σήμερα δεν μπορεί να γεννηθήκε απότομα σ' ένα θαύμα. Δεν έχουμε ολόκληρο το δρόμο της εξέλιξης που ακολουθώσε το Δημοτικό τραγούδι πολύ άργα άρχισαν να καταγράφονται τα δημιουργήματα αυτά του λαού. Μά μέσα σε τόσους αιώνες σιωπής, είναι φυσικό να υποτεθή πως ή λαϊκή μύσα δούλευε άφαντη, ξεκινώντας από αρχαίες πηγές και πως μέσα στην πορεία της τα παλιά δημιουργήματά της χάθηκαν όπως χάνονται ολόένα και σήμερα μπροστά στα μάτια μας όσα δεν καταγράφονται. Για τα δημοτικά τραγούδια που σώζονται σήμερα παρατηρούμε πως όσο παλιότερα έχουν καταγραφεί τόσο πιο άκαρια και γνήσια διατηρούνται. Πολύ από τα σωζόμενα είναι χαλασμένα, γεμάτα κενά, ξένες παρεμβολές και σύγχυση χρειάζεται μεγάλη εξοικείωση με το δημοτικό τραγούδι για ν' αναγνωρίζει κανείς τις παραφθορές, τα παραγεμίσματα και τις πλαστότητες.

«Όσο περνάει ο καιρός, όλα

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΑΣ

"Εσοδα τόν περασμένο χρόνο είχαμε 92.323.50
"Εσοδα το ίδιο χρονικό διάστημα είχαμε 62.392.00

Υπόλοιπο Ταμείου 29.931,50
"Από τις 62.392 δρχ. οι 48.202 ξοδεύτηκαν για την έκδοση της εφημερίδας.

Δηλαδή εκδόθηκαν 10 φύλλα της εφημερίδας «Αραχθος» 3 φύλλα εξασέλιδα και 7 φύλλα 4σελίδα. Κάθε τετρασέλιδη κοστίζει 4.000 δρχ. περίπου, και κάθε εξασέλιδη 6.000 δρχ.

"Επίσης διατέθηκαν 5.000 δρχ. για τόν εξωραισμό του νεκροταφείου Κρουονερίου.

5.000 δρχ. για τη θράβηση μαθητών της Ροδαυγής (απόφαση προηγούμενου Δ. Σ.).

2.000 δρχ. για την ενίσχυση του γιού του Δ. Καλιακάτσου (έγγονο του Β. Χριστάκου) για την έγχειριση καρδιάς και τα υπόλοιπα διατέθηκαν σε άλλα μικροέσοδα της "Αδελφότητας, όπως γραμματόσημα, χαρτόσημα, τηλεγραφήματα, στέφανα κλπ.

"Επίσης από συνδρομές κατά τη Γενική Συνέλευση πήραμε 14.280 δρχ.

"Από συνδρομές για την εφημερίδα κατά τη Γ.Σ. πήραμε 14.550 δρχ.

Αυτή τη στιγμή ο Σύλλογος έχει 29.931 + 14.280 και σ' αν 14.550 = 56.761 δρχ.

Ο προηγούμενος Ταμίας ΧΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ός όχι μόνο τα δημοτικά τραγούδια ξεχνάει, παρά έχει χάσει και το πνεύμα τους.

Υλικά και πνευματικά ζει σε συνθήκες όλοένα πιο εύνοουςαν τη γέννηση αυτών των τραγουδιών. Πρωταγωνιστής της ζωής σήμερα είναι ο αστικός κόσμος και στις πνευματικές δημιουργίες κυριαρχεί το αστικό πνεύμα. Για την έκφραση της σημερινής ζωής χρειάζονται πιο σύνθετες ικανότητες, πιο περίπλοκη ψυχολογία, πολυσύνθετη σκέψη, σύμφωνα με το νέο επίπεδο του πολιτισμού. Μέσα στις νέες καταστάσεις έχουν πολύ μικρή θέση ο θρύλος και ή μυθική ατμόσφαιρα, όπου ζούσε και δημιουργούσε άλλοτε ο λαός. "Όλα τα πράγματα σήμερα φωτίζονται με το φως της ιστορίας κι έλλειψε ο λαϊκός πριμιτιβισμός κι ή άθωότητα στην αίσθηση της ζωής που εύνοουςαν άλλοτε τις λαϊκές μορφοπλασίες. "Ελλειψε και ή πολιτιστική και πνευματική ένότητα στο λαϊκό σύνολο που δημιουργούσε μέσα του μιάν όμοφυχία και μιάν γενική συννόηση.

Μέσος στη σημερινή ταξική διαφοροποίηση και στις νέες καταστάσεις, όπου κυριαρχεί ή πολιτεία με τόν Ευρωπαϊκό και διομηχανικό πολιτισμό της, ο λαός ξεριζώνεται από τόν παλιό έαυτό του, αφομοιώνόμενος από την αστική ζωή και χωρίς ν' αποκτήσει τις νέες ικανότητες που χρειάζονται για τη σύγχρονη πνευματική ζωή, δεν μπορεί να παίξει κανένα σημαντικό ρόλο στις αισθητικές και πνευματικές δημιουργίες που απαιτούν ανώτερη αίσθητή και πνευματική καλλιέργεια».